

իրը չէր: Մինչեւ վերջին վայրկեանը կը պահէր իր թրքական անցա-
գիրը, այն յոյսով որ օր մը պիտի կրնայ Պոլիս վերադառնալ եւ փըր-
կել իր գրաւած գոյքերը: Այդ յոյսը ի դերեւ ելաւ:

Իրմով կանհետանայ հին սերունդի տիպար ներկայացուցիչ մը,
որ պետական եւ ազգային կրկնակ հողերու վրայ բեղուն գործունէու-
թիւն մը ունեցած է եւ գիտցած է հաշտեցնել մէկը միւսին հետ:

Հ. ՍԱՄՈՒԷԼ

ԳԱՐԲ. ՄԷՆԷՎԻՇԵԱՆ

Նոյեմբ. 14-ին վախճանեց Վիեննայի Մխիթարեան միաբանու-
թեան վաստակաւոր անդամներից մէկը՝ Գաբրիէլ Մէնէվիշեանը:
Հանգուցեալը ծնւել էր 1864 թ. Պոլսի Բէօյիւք Դէրէ արւարձանում,
թրքախօս ընտանիքի մէջ: 1878 թ. մտել էր Վիեննայի Մխիթարեան
վանքը ուսանելու եւ 1887-ին ձեռնադրւել քահանայ: Նոյն թւականին
հիմնեց եւ «Հանդէս Ամսօրեա»-ն, որի գործօն աշխատակիցներից
մէկը եղաւ Մէնէվիշեանը: 1889-ին ուղարկեց Արեւելք դպրոցական
գործով: Երեք տարի աշխատեց Զմիւռնիայում իբրեւ Մխիթարեան
դպրոցի փոխ - տնօրէն: Այնտեղից տեղափոխւեց Պոլիս ու յետոյ՝
Վիեննա: 1898-ին նշանակեց Պոլսի վարժարանի տնօրէնի պաշտօ-
նին, որ վարեց մինչեւ 1905 թ., իսկ վերջը, մինչեւ 1909 թ. մնաց
իբրեւ դասատու նոյն դպրոցում: 1909 - 1913 տարիներին վարեց
Վիեննայի վանքի ընդհանուր քարտուղարի պաշտօնը: Ապա, իբրեւ
հոգաբարձու, ուղարկեց Նայսաց (Իւզոսլաւիա), ուր եւ անցրեց
պատերազմի տարիները:

Իր կեանքի վերջին շրջանը Մէնէվիշեանը ամբողջապէս նւիրեց
հայ մշակոյթին՝ գրական - բանասիրական աշխատութիւններին: Նա
ունի բազմաթիւ տպած եւ անտիպ գործեր, որոնցից յի-
շենք «Կենդանաբանութիւն», «Բուսաբանութիւն» եւ «Համաբանու-
թիւն» երեք հատոր դասագրքեր, «Արդի լեզագիտութիւն»-ը, «Գիրք
կամ յօդած գրելու Արւեստը» եւ այլն: Թերի է մնացել «Ոսկեդար
հայերէնի բառգիրքը», որ լինելու էր Մէնէվիշեանի գլուխ գործոցը:

Յանձին Գ. Մէնէվիշեանի հայ մշակոյթը կորցրեց իր վաստակա-
ւոր ու բազմաբեղուն աշխատանքներից մէկին:

ՍԵԴՐԱՔ ՍԱՍՈՒՆԻ

Դեկտ. 7-ին, Փարիզում, դաւադիր գնդակին զոհ գնաց մեր
խոստմնալից մտաւորական գործիչներից մէկը՝ Սեդր. Սասունին:
Հանգուցեալը Սասունի Ահարոնք գիւղից էր, բուն մականունով Տէր -